

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/31/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125203047
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3125203047.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivce Čelkovej v právnej veci navrhovateľky A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XXX, XXX XX D., proti osobe povinnej E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XXX, XXX XX D., zastúpený Mgr. Júliu Meszárošom, advokátom so sídlom Námestie sv. Anny 7269/20B, Trenčín, IČO: 31 118 968, o návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 28C/20/2025-13 zo dňa 13. marca 2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. odsek 1, výroku II. odsek 1 a výroku III. potvrdzuje.

II. Navrhovateľke sa proti povinnému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. odsek 1 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil povinnému povinnosť dočasne po dobu 6 mesiacov od vykonateľnosti neodkladného opatrenia nevstupovať do rodinného domu súp. č. XXXX na adrese C. XXXX/XXX, XXX XX D. postavenom na parc. č. XXX/X a na príľahlý pozemok parc. č. XXX/X, nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXX pre k. ú. F.. Výrokom I. odsek 2 súd prvej inštancie poučil povinného, že môže podať proti navrhovateľke žalobu o náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia nariadeného týmto výrokom. Výrokom II.

odsek 1 bola povinnému uložená povinnosť nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov s tým, že pokiaľ by títo boli spoločne predvolaní na procesné úkony súdu

v priestoroch budovy súdu alebo na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní, alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, tak sa na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov tento zákaz nevzťahuje. Výrokom II. odsek 2 súd prvej inštancie uložil navrhovateľke povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti napadnutého uznesenia proti povinnému žalobu o ochranu osobnosti. Výrokom II. odsek 3 vo zvyšku súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Výrokom III. navrhovateľke priznal proti povinnému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Na vec aplikoval ust. § 324 ods. 1 § 325 ods. 1, 2 písm. e, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 336 ods. 1 a 3, § 337 ods. 1, 2 CSP. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade navrhovateľka navrhla nariadenie dvoch obsahovo aj charakterovo rozdielnych neodkladných opatrení pred začatím konania vo veci samej. Súd prvej inštancie mal z potvrdenia G. H., G. G. H. D. č. XXXXXX o vykázaní zo spoločného obydla zo dňa 10.03.2025 osvedčené, že dňa 10.03.2025 o 20:00 hod. bol povinný vykázaný zo spoločného obydla ohrozenej osoby – navrhovateľky s tým, že vykázanie sa vzťahuje na priestor – rodinný dom na adrese C. XXXX/XXX, XXX XX D. a vzdialenosť 50 metrov od ohrozenej osoby na dobu 14 dní. Z LV č. XXX pre k.ú. F. súd prvej inštancie zistil, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou rodinného domu súp. č. XXXX postavenom na parcele č. XXX/X a príľahlého pozemku parc.č. XXX/X v podiele 1/1. Lustráciou

v registri obyvateľov bolo zistené, že navrhovateľka a povinný sú manželia, maloletý I. H. nie je synom povinného. Povinný má registrovaný trvalý pobyt na adrese C. XXXX/XXX, XXX XX D..

2. V časti nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP výrokom I. napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov. Dôvodom tejto úpravy je zabezpečenie nerušeného bývania navrhovateľky. Z tvrdení navrhovateľky doložených listinnými dôkazmi mal súd prvej inštancie za to, že povinný je dôvodne podozrivý z násilia voči navrhovateľke a jej maloletému synovi, keď na nich fyzicky a verbálne útočí, nerešpektuje ich osobnosť a súkromie. Hrozba tohto konania je aktuálna a bezprostredná, nakoľko incident sa stal dňa 10.03.2025, v dôsledku čoho bol povinný vykázaný policajnou hliadkou z obydli, kde spolu s navrhovateľkou a jej maloletým synom býval a bolo mu zakázané približovať sa k navrhovateľke po dobu 14 dní. Navrhovateľka v návrhu opísala rozhodujúce skutočnosti, ktoré odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov a doložené listinné dôkazy hodnoverne osvedčujú potrebu takejto dočasnej úpravy, nakoľko je možné sa dôvodne domnievať, že povinný môže v takýchto atakoch namierených proti navrhovateľke a jej maloletému synovi pokračovať, ak by sa po vykázaní z obydli do domu, ktorý spoločne s navrhovateľkou a jej maloletým synom obýva, vrátil. Uvedené skutočnosti tak umožňujú prijať záver o osvedčení násilného správania povinného voči navrhovateľke, ktoré je takého rozsahu a takej intenzity, že je spôsobilé vyvolať u navrhovateľky obavu o svoje zdravie, či bezpečnosť. Súd prvej inštancie návrhu navrhovateľky v tejto časti vyhovel tak, že nariadil povinnému zákaz vstupovať do domu, v ktorom navrhovateľka s maloletým synom a s povinným býva, ako aj na príľahlý pozemok.

3. Súd prvej inštancie zdôraznil, že neodkladné opatrenie je v zmysle § 326 ods. 2 písm. e) CSP možné nariadiť len dočasne, pričom navrhovateľka sa v žalobnom petite domáhala jeho nariadenia do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva s povinným. Súd prvej inštancie nemal za preukázané, že sa vedie konanie o rozvod manželstva. Zdôraznil, že nie je možné uložiť zákaz povinnému natrvalo (prekročil by tým aj petit formulovaný navrhovateľkou). Keďže vo vzťahu k bytu (správne má byť k domu – pozn. odvolacieho súdu), na ktorý sa zákaz vzťahuje, ktorý má navrhovateľka vo výlučnom vlastníctve, nebolo možné uložiť navrhovateľke povinnosť podať žalobu vo veci samej, ktorá by mala svoj základ v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, príp. žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ako i žalobu majúcu svoj základ v spoločnom nájme bytu. Súd prvej inštancie preto zákaz vstupu do domu obmedzil časovo na dobu 6 mesiacov od vykonateľnosti tohto neodkladného opatrenia, ktorá doba dáva navrhovateľke alebo povinnému priestor, aby svoju aktuálnu bytovú a rodinnú otázku vyriešili tým spôsobom, ktorý nebude vyžadovať ich spolužitie, ktoré je pre navrhovateľku a jej maloletého syna traumatizujúce. Súd prvej inštancie čo do tejto časti navrhovateľke neuložil povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej (§ 336 ods. 1 CSP). Neodkladné opatrenie zanikne uplynutím času, na ktorý bolo nariadené (§ 333 CSP). Predtým môže byť zrušené postupom v súlade s § 334 CSP, podľa ktorého súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Na podanie návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia je legitimovaná nielen osoba, ktorej bola neodkladným opatrením uložená povinnosť (aj spočívajúca v dodržovaní zákazu), ale aj navrhovateľka. Súd prvej inštancie, poukazom na ust.

§ 337 ods. 1 CSP, poučil osobu, ktorej sa neodkladným opatrením uložila povinnosť, že môže podať žalobu vo veci samej o náhradu škody, prípadne inej ujmy, ktorá by jej bola spôsobená výkonom tohto neodkladného opatrenia.

4. V zmysle nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP výrokom II. napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že obsah takéhoto neodkladného opatrenia vychádza zo znenia čl. 3.1 nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12.6.2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Ide o opatrenie vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť.

5. Z dôkazov predložených navrhovateľkou mal súd prvej inštancie dostatočným spôsobom osvedčené, že medzi navrhovateľkou a povinným existuje právny vzťah, ktorý si vyžaduje bezodkladnú úpravu. Nevyhnutnosť a bezodkladnosť tejto úpravy spočíva v tom, že povinný navrhovateľku a jej maloletého syna ohrozuje svojimi atakmi, fyzicky agresívnym správaním, čoho následkom bola aj preukázaná potreba policajného zásahu. Takýmto konaním povinný vzbudzuje v navrhovateľke obavu o svoj život a zdravie, ohrozuje jej telesnú integritu, čo bolo osvedčené predloženými listinnými dôkazmi súvisiacimi

s vykázaním povinného z obydli, ktoré vykázanie trvá aj v čase rozhodnutia súdu. Súd prvej inštancie na ochranu telesnej a duševnej integrity navrhovateľky nariadil neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP, ktorým zakázal povinnému priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov. Uloženým zákazom je možné predísť konaniu, ktorým by zo strany povinného mohla byť ohrozená telesná alebo duševná integrita navrhovateľky. Pokiaľ ide o vymedzenie priblíženia sa prostredníctvom minimálnej metráže, ktorú povinný nemôže prekročiť bez toho, aby neporušil uložený zákaz, mal súd prvej inštancie za to, že postačuje uloženie zákazu v rozsahu vzdialenosti nie menšej ako 20 metrov. Túto považoval za dostatočnú na vylúčenie nielen fyzickej konfrontácie, ale aj verbálnych útokov, a tiež aj z hľadiska možnosti včasnej vizuálnej identifikácie navrhovateľky povinným za účelom vyhnutia sa priblíženiu, čo by pri 50 metroch bolo značne sťažené, resp. aj nie celkom dobre možné. Súčasne upravil určité špecifické situácie, ktoré môžu nastať a kde bude nutná účasť navrhovateľky a povinného súčasne. Súd prvej inštancie určil, že pokiaľ by navrhovateľka a povinný boli spoločne predvolaní na procesné úkony súdu v priestoroch budovy súdu, na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, tak sa na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov tento zákaz nevzťahuje. Súd prvej inštancie takéto obmedzenie nariadil z dôvodu, aby neboli zmarené prípadné úkony či konania (napr. aj takých, kde voči povinnému bude uplatňovať svoje práva navrhovateľka), kde sa vyžaduje účasť oboch z nich súčasne a bez účasti ktorej nie je možné tieto konania riadne viesť. Súd prvej inštancie neodkladné opatrenie nariadil z dôvodu, aby zabránil ďalším útokom povinného na navrhovateľku, aby eliminoval riziko nechceného stretu strán sporu aj vzhľadom na osvedčené násilné správanie povinného a obavu, že by mohol povinný svoje konanie opakovať, prípadne aj vystupňovať. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo navrhovateľkou osvedčené, že konanie povinného ohrozuje jej telesnú aj duševnú integritu, z dôvodu agresívnych prejavov povinného, má navrhovateľka odôvodnenú obavu o svoj život a zdravie, čo môže objektívne u nej vyvolávať aj duševné útrapy. Nakoľko súd prvej inštancie tomuto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovel celkom (obmedzil vzdialenosť na kratšiu než navrhovanú a tiež uložil výnimku zo zákazu priblíženia) vo zvyšnej časti bolo potrebné návrh zamietnuť.

6. Súd prvej inštancie záverom konštatoval, že na konanie o nariadenie neodkladného opatrenia musí nadväzovať ešte aj konanie vo veci samej, ktorým sa takto dočasne upravené pomery definitívne vyriešia. Súd prvej inštancie preto uložil navrhovateľke v súlade s § 336 ods. 1 CSP povinnosť podať proti povinnému žalobu vo veci samej o ochranu osobnosti. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že na to, aby zákaz priblíženia bolo možné uložiť natrvalo, je nutné komplexné posúdenie vzťahov medzi stranami a všetky produkované dôkazy, ako aj vyhodnotiť prípadnú hrozbu opakovania neprípustného konania do budúcnosti po zadovážení dôkazov oboch strán. V tomto konaní súd prvej inštancie neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej a vychádza len z osvedčených skutočností produkovaných primárne len jednou zo strán. Na základe opisu skutočností navrhovateľkou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré zároveň osvedčila dostupnými listinami, súd prvej inštancie skonštatoval, že požiadavka ochrany práv formou neodkladného opatrenia, ktorej poskytnutia sa domáhala, je v tejto časti dôvodná.

7. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že zaviazal povinného na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení v celom rozsahu. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že navrhovateľka bola čo do prvého neodkladného opatrenia (výrok I.) úspešná v celom rozsahu a čo do neodkladného opatrenia podľa výroku II. (len so zanedbateľným neúspechom) bola tiež úspešná, pretože obe neodkladné opatrenia boli nariadené. Navrhovateľka bola vo výroku II. neúspešná len v nepatrnej časti (iba obmedzená výmera metrov zákazu priblíženia a obmedzenie zákazu pre účely vykonania prípadných administratívnych úkonov), a teda aj v tejto časti by rovnako ako vo výroku I. mala navrhovateľka právo na plnú náhradu trov konania.

8. Proti tomuto uzneseniu, výroku I. odsek 1 o uložení povinnosti povinnému, aby nevstupoval dočasne po dobu X mesiacov od vykonateľnosti tohto neodkladného opatrenia nevstupoval do rodinného domu s.č. XXXX na adrese C. XXXX/XXX, XXX XX D. postavenom na parcele č. XXX/X a na príľahlý pozemok parc.č. XXX/X, nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX pre k.ú. F., výroku II. odsek 1 o uložení povinnosti povinnému nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako XX metrov s tým, že pokiaľ by tieto boli spoločne predvolaní na procesné úkony súdu v priestoroch budovy súdu alebo na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní, alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, tak sa na dobu

vykonávania jednotlivých procesných úkonov tento zákaz nevzťahuje a výroku III. o trovách konania, podal povinný v zákonnej lehote odvolanie, poukazom na ust.

§ 365 ods. 1 písm. f), g), h) CSP. Namietal, že návrh navrhovateľky na vydanie neodkladného opatrenia má nedostatky, nakoľko v návrhu nie je označená osoba povinná z neodkladného opatrenia napriek tomu, že ustanovenie § 132 ods. 1 CSP označenie strán výslovne vyžaduje ako i skutočnosť, že navrhovateľka neosvedčila rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce vydanie neodkladného opatrenia. Za relevantný považoval len dôkaz „Potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydľia“ vydané dňa 10.03.2025, ktoré osvedčuje len skutočnosť, že bol v uvedený deň vykázaný z nehnuteľností vo vlastníctve navrhovateľky. Nie sú však osvedčené nepravdivé tvrdenia navrhovateľky o údajnej opakovanej agresivite a vulgárnom správaní povinného voči synovi navrhovateľky resp. o jeho častom požívaní alkoholu. Povinný v súvislosti s jeho vykázaním z obydľia zo dňa 10.03.2025 uviedol, že v tento deň sa dohodol so synom navrhovateľky, že keď príde o 18:00 hod domov, pomôže mu čistiť ryby. Povinný je aktívnym rybárom a na pozemku priľahlom k rodinnému domu vo vlastníctve navrhovateľky chová v jazierku kapry, pstruhy, karasy. V ten deň vylovil 4ks kaprov, pri čistení ktorých potreboval pomoc maloletého, ktorý však neprišiel domov načas. Prišiel oveľa neskôr, čo mu po príchode vyčítal, načo mu on odpovedal „Pál do p****“, vbehol do jeho izby a zamkol za sebou dvere. Jeho urážlivé správanie povinného veľmi nahnevalo a preto prišiel k zamknutým dverám a povedal mu, aby ich otvoril, lebo ich vyvalí, čo však odmietol a preto ich aj vyvalil. Dodal, že maloletého sa ani nedotkol. Svedkyňou incidentu bola navrhovateľka, ktorá ihneď volala políciu, pričom po príchode policajnej hliadky nasledovali kroky vedúce k jeho vykázaniu zo spoločného obydľia. Uviedol, že si je vedomý skratového konania v tom momente, pričom bol vyprovokovaný vulgárnou reakciou maloletého. Zároveň poprel tvrdenie navrhovateľky, že by bol v minulosti k nemu agresívny alebo vulgárny. Mal za to, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany. Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľky o jeho opakovanom požívaní alkoholu povinný uviedol, že už viac ako 30 rokov pracuje ako vodič nákladnej automobilovej dopravy, čo podľa neho vylučuje opakované/nadmerné požívanie alkoholu. Navyše trpí chronickou recidivujúcou pankreatitídou (v období 2006-2020 bol 7x hospitalizovaný pre recidívu tejto choroby), je diabetik a tieto ochorenia vylučujú nadmerné požívanie alkoholu. Dodal, že tento požíva len príležitostne

a v obmedzenej miere. Súd prvej inštancie uložil povinnému šesť- mesačnú lehotu, ktorá nie je primeraná, nakoľko na pozemku navrhovateľky chová v rybníku ryby. Chov rýb si vyžaduje neustále okysličovanie a filtráciu v rybníku, ktoré činnosti navrhovateľka neovláda a má dôvodnú obavu, že po dobu jeho neprítomnosti dôjde k úhynu všetkých rýb v rybníku. Je majiteľom 2 psov, ktorých už viac ako 3 týždne nevidel, má s nimi veľmi dobrý vzťah a odlúčenie po dobu 6 mesiacov si nevie ani predstaviť. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie postupom podľa § 389 CSP zrušil a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Povinný predložil pracovnú zmluvu zo dňa 03.02.2025, prepúšťaciu správu zo dňa 31.10.2024 a doklad o diabetologickom vyšetrení.

9. Navrhovateľka v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu povinného uviedla, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podala poukazom na incident zo dňa 10.03.2025, kedy povinný agresívne a vulgárne napadol jej maloletého syna. Podotkla, že sa stávalo často, že syna slovne napadol a vulgárne urážal, že je darebák a lajdák a chcel, aby nechodil do školy, ale aby už začal pracovať. Dňa 10.03.2025 mala dovolenku a povinný prišiel z práce okolo 14:30 v podguráženom stave, s každým sa pohádal, potreboval si vypiť a tak išiel do garáže. Dodala, že povinný mal čistiť dvoch kaprov, jeden bol pre suseda, ktorý si preň prišiel a s ktorým si povinný vypil. Následne sused odišiel a potom išiel povinný čistiť druhého kapra, pričom medzitým prišiel okolo 16:30 maloletý syn domov. K následným udalostiam poukázala na výpoveď jej syna na polícii zo dňa 25.03.2025. Uviedla, že dychová skúška u povinného bola pozitívna. Zdôraznila, že povinný jej synovi ani nespomenul, že mu má pomôcť alebo, že má prísť domov, ani ho nekontaktoval. Na neodkladnom opatrení trvá. Poukázala na to, že povinný bol už v minulosti vykázaný zo spoločného obydľia a to dňa 15.05.2021 ako aj na to, že dňa 17.05.2021 bol vydaný na povinného trestný rozkaz. Uviedla, že následne ju prosil o odpustenie, že sa to už nikdy nestane a preto mu dala šancu. Tvrdenie povinného, že incident zo dňa 10.03.2025 bol ojedinelý, nie je pravdivé. Povinný si často vypije, v dôsledku čoho je potom podráždený, vulgárny a agresívny. Poukázala aj na incident zo dňa 30.08.2024, kedy jej pod vplyvom alkoholu agresívne nadával, na čo zobrala syna a psa a išla spať do J.. Na druhý deň sa dozvedala, že u nich na adrese bola policajná hliadka kvôli rušeniu nočného kludu. Zároveň poukázala na incident, kedy boli spolu chytať ryby na vodnej nádrži D. H. H., kde bol povinný silno pod vplyvom alkoholu, pričom po nej kričal a kopol do nej nohou až tak, že spadla. Povinný jej a jej synovi spôsobil psychickú ujmu, stratu dôvery a má z neho strach. Podala žiadosť o rozvod manželstva, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 31Pc/12/2025. Pokiaľ ide o rybník na jej pozemku, tak uviedla, že

čerpadlo na okysličovanie rýb ide na jej náklady. O všetko sa stará, a to aj o dvoch psov, pričom jeden z nich je jej dcéry, ktorá žije v D.. Od januára 2021 pracuje z domu, stará sa o celý chod domácnosti a všetko, čo k tomu patrí, má pod kontrolou. Pokiaľ ide o choroby povinného, k tomu uviedla, že pokiaľ by povinný nepil, dodržiaval diétu a viac sa pohyboval, tak by bol zdravý. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. K vyjadreniu predložila návrh prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín č. k. X H. XXX/XX/XXXX-XX zo dňa 16.05.2021 na vzatie povinného do väzby, potvrdenie Okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne č. XXXXXX zo dňa 15.05.2021 o vykázaní povinného zo spoločného obydli, trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/36/2021 zo dňa 17.05.2021, príkaz Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/36/2021 zo dňa 17.05.2021 o prepustení povinného zo zadržania a záznam Okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne č. G./2025-P zo dňa 25.03.2025 o podaní vysvetlenia jej maloletého syna.

10. Ďalšie vyjadrenia podané nepodali.

11. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, viazaný stavom veci v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie podľa § 329 ods. 2 CSP, rozsahom odvolania podľa § 379 CSP a odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, vykonal preskúmanie odvolaním napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo podľa § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie povinného nie je dôvodné.

12. Žalobkyňa sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala, aby súd uložil povinnému povinnosť dočasne nevstupovať do rodinného domu súp. č. XXXX na adrese C. XXXX/XXX, XXX XX D. a zákaz priblížiť sa k navrhovateľke a maloletému synovi a to do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva. Návrh odôvodnila skutočnosťou, že povinný- jej manžel je agresívny, vulgárny, často pod vplyvom alkoholu, ktoré konanie sa opakuje.

13. Súd prvej inštancie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel s poukazom na záver, že sú splnené zákonné podmienky na jeho nariadenie, keďže navrhovateľka dostatočným spôsobom osvedčila nevyhnutnosť úpravy pomerov medzi stranami, čo odôvodňuje využitie požadovaného inštitútu, na svoje tvrdenia v návrhu predložila relevantné dôkazy a osvedčila, že žalobkyni hrozí ujma.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil tvrdené skutkové okolnosti, správne aplikoval právnu normu a svoje rozhodnutie i náležite odôvodnil. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi, ako aj s právnym posúdením veci v odôvodnení uznesenia súdu prvej inštancie. Na zdôraznenie správnosti výroku I. odsek 1, výroku II. odsek 1 a výroku III. napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a vo vzťahu k odvolacím námietkam povinného odvolací súd uvádza nasledovné :

15. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I., odsek 2, ktorým súd poučil povinného o možnosti podania žaloby o náhradu škody, výroku II. odsek 2, ktorým súd uložil navrhovateľke povinnosť podať žalobu na ochranu osobnosti v lehote 30 dní a vo výroku II. odsek 3, ktorým súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo zvyšku zamietol, neboli odvolaním napadnuté, preto v týchto častiach je uznesenie právoplatné a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

16. Vo všeobecnosti, neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda musia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

17. Podľa § 324 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

18. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

19. Podľa § 325 ods. 2 neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby
e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia,
h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

20. Podľa § 326 ods. 1, ods. 2 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

21. Podľa § 329 ods. 1 prvá veta CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

22. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

23. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

24. Neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. e) a písm. h) CSP sú účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia a patria medzi právne nástroje, ktoré umožňujú rýchlu právnu úpravu situácie, ktorá smeruje k ochrane osôb, ktoré sa ocitnú v pozícii obetí domáceho násilia. Právo nebyť vystavený násiliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom, ktoré vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, medzi ktoré patrí najmä Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násilia páchaného na ženách a iné.

25. Odvolací súd zdôrazňuje, že za násilie je potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobuje tejto osobe ujmu. Násilie možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené alebo skutočné, proti osobe alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následok poranenia, smrť, psychickú škodu, a pod. Násilie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického aktu, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násilia hovorí o akýchkoľvek atakoch, vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca, alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násilia je bolesť a hrozba bolesti. Násilie, ktoré spôsobuje bolesť, je zdrojom bezmocnosti obeť a súčasne prejavom prežívania moci páchatel'a násilia nad svojou obeťou. Násilie sprevádzané spôsobovaním bolesti je prejavom prežívania moci páchatel'a násilia nad svojou obeťou, ktorá je v týchto prípadoch bezmocná. Táto bezmocnosť býva častým cieľom páchatel'a, ktorému tento fakt prináša istú formu uspokojenia - ide o podrobenie obeť (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5MCdo/10/2012 zo dňa 15.10.2012). Násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanedáva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia. Násilie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci.

26. V dôsledku uplatnenia ust. § 325 ods. 2 písm. e) CSP sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrvať v spoločnom obydli s násilnou osobou ani nemusí opúšťať svoje obydlie, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi, nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie a nemusí sa zaťažovať hľadaním náhradného bývania. Práve uvedené skutočnosti boli dôvodom vytvorenia osobitného typu neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP zákonodarcom.

27. Integritou v zmysle § 325 ods. 2 písm. h) CSP sa rozumie z jazykovedného hľadiska celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť, pričom k ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násilia. Dôvodné podozrenie z násilia a s ním spojeného vedeného trestného stíhania však nie je zákonnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP. Zákonnou podmienkou pre uloženie neodkladného opatrenia, aby sa strana na určenú vzdialenosť nepribližovala, je hrozba, že konaním tejto strany môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita dotknutej osoby, pričom sa nevyžaduje, aby k narušeniu telesnej alebo duševnej integrity už reálne aj došlo. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP preto postačuje, ak je osvedčená možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity. Osvedčenie dôvodného možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš predpokladaná.

28. Vo veciach domáceho násilia vrátane ohrozenia telesnej a duševnej integrity pritom možno spravidla vychádzať len z tvrdení navrhovateľa, záznamov polície, lekárskeho správ, oznámenia o priestupku či trestnom čine, podaní v priestupkovom či trestnom konaní a podobne.

29. Z obsahu spisu je nepochybné, že povinný poprel skutočnosti, tvrdené žalobkyňou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Rozporné tvrdenia strán by bolo možné odstrániť v procese dokazovania v riadnom súdnom konaní, avšak v rozhodovanej veci ide o konanie o nariadenie neodkladného opatrenia s nižším štandardom preukazovania, resp. osvedčenia tvrdených skutočností, pričom odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že navrhovateľka v konaní osvedčila základné náležitosti pre úspešné nariadenie neodkladného opatrenia. Medzi stranami existuje právny vzťah, pretože strany sporu sú manželia, ktorí spolu žijú v spoločnej domácnosti v rodinnom dome, ktorý je vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky. Zároveň je potrebné uviesť, že podľa ustálenej súdnej praxe, pri tomto druhu neodkladného opatrenia nie je rozhodujúce, aký právny vzťah má podozrivý z násilia k tomuto bytu alebo domu; dôležité je, že v ňom má bývať obeť, ktorú je potrebné chrániť dočasnou úpravou pomerov. Právo nebyť vystavovaný domácomu násiliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom, pričom Ústava Slovenskej republiky ako i jednotlivé právne normy zaručujú právo na nedotknuteľnosť súkromného života osoby, vrátane práva na pokojný rodinný život.

30. Navrhovateľka osvedčila potrebu bezodkladne upraviť pomery strán, keď podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP je osvedčené dôvodné podozrenie z násilia, čo znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce) a postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná, keď nariadenie neodkladného opatrenia je okamžitým prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia. Dôvodnosť podozrenia nemá kvalitu podozrenia potrebného na začatie trestného stíhania alebo priestupkového konania. Osvedčenie takého podozrenia musí vyplývať napríklad z obsahu trestného oznámenia alebo z oznámenia o priestupku, prípadne zo spisov orgánu povereného starostlivosťou o rodinu a deti, alebo z vedomostí spolubývajúcich, susedov a podobne (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/192/2006 zo dňa 19.06.2006). Navrhovateľka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísala rozhodujúce skutočnosti, odôvodňujúce jej obavu o svoje zdravie a známky násilného správania sa povinného. Dôvodné podozrenie povinného z násilného správania sa voči navrhovateľke bolo osvedčené predovšetkým oznámením o spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/, e/ z.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov zo dňa 10.03.2025 a potvrdením o vykázaní zo spoločného obydlija zo dňa 10.03.2025, na základe ktorého bol povinný podľa § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 171/1993 Z. z.“) dňa 10.03.2025 o 20:00 hod. vykazaný zo spoločného obydlija ohrozenej osoby – navrhovateľky a povinného

na dobu 14 dní, pričom počas vykázania zo spoločného obydla bol povinnému taktiež uložený aj zákaz približovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov. Odvolací súd ďalej zdôrazňuje, že z vyjadrení navrhovateľky vyplýva, že vzťahy medzi stranami sporu sú aktuálne problematické, napäté a dochádza medzi nimi ku konfliktom. Je treba si uvedomiť, že násilné správanie nemusí vykazovať zákonné znaky trestného činu alebo priestupku.

31. Pokiaľ ide o argumentáciu povinného, že potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydla zo dňa 10.03.2025 neosvedčuje skutočnosti o jeho agresívnom a vulgárnom správaní sa a nadmernom požívaní alkoholu, odvolací súd poukazuje na znenie § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z., podľa ktorého je policajt oprávnený vykázať z bytu alebo domu, alebo iného priestoru spoločne obývaného s ohrozenou osobou a aj s jeho bezprostredného okolia osobu, o ktorej možno na základe zistených skutočností očakávať útok na život, zdravie, slobodu alebo zvlášť závažný útok na ľudskú dôstojnosť ohrozenej osoby, najmä vzhľadom na predchádzajúce takéto útoky. Súčasťou vykázania zo spoločného obydla je zákaz vstupu vykázanej osobe do spoločného obydla počas 14 dní od vykázania. Policajt je oprávnený vykázať zo spoločného obydla takúto osobu aj počas jej neprítomnosti. V súlade s vyššie citovanou dikciou zákona prítomný príslušník ako priamy pozorovateľ situácie v rodine sporových strán pristúpil k úkonu vykázania povinného z obydla navrhovateľky, pričom tak mohol učiniť len na základe zákonných predpokladov, a teda očakávania útoku na život, zdravie, slobodu ohrozenej osoby, teda navrhovateľky vzhľadom na predchádzajúce útoky. Keďže v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je rozsah dokazovania podstatne zúžený na tzv. osvedčovanie, odvolací súd si osvojil posúdenie vážnosti situácie v rodine účastníkov konania zo strany príslušníka policajného zboru a splnenia zákonných predpokladov pre vykávanie povinného z rodinného domu.

32. Vzhľadom na uvedené mal odvolací súd za osvedčenú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu formou navrhovaného neodkladného opatrenia. Tak ako už bolo vyššie konštatované, pre účely nariadenia neodkladného opatrenia nie je nevyhnutné, aby násilné správanie povinného bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané (čo bez riadne vykonaného dokazovania v sporovom civilnom konaní ani nie je možné), ale postačuje osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia, ktoré v danom prípade odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie považoval za osvedčené vyššie predloženými listinami a uvedenými skutočnosťami. V záujme predchádzaniu akejkoľvek ujmy na zdraví súd prvej inštancie postupoval správne, keď zamedzil osobnému stretu sporových strán a zároveň pre tento účel uložil povinnému výkonom I. povinnosť nevstupovať do obydla navrhovateľky.

33. Rovnako súd prvej inštancie postupoval správne, keď zákaz vstupu do predmetného rodinného domu časovo obmedzil na dobu 6 mesiacov a to z dôvodu, že z ustanovenia § 325 ods. 2 písm. e) CSP vyplýva, že takúto povinnosť možno uložiť len dočasne, pričom navrhovateľka v návrhu žiadala úpravu pomerov do právoplatného konania o rozvode manželstva, ktoré však v čase vydania napadnutého uznesenia nebolo na súde vedené. Zároveň nebolo možné uložiť povinnosť navrhovateľke podať žalobu vo veci samej, ktorým by sa definitívne vyriešila otázka vlastníckeho práva k predmetnému rodinnému domu, keďže v konaní bolo preukázané, že tento rodinný dom je vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky.

34. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je ďalej nutné skúmať, či uložením povinností či zákazu, nedochádza k zásahu do práv druhej strany nad nevyhnutnú mieru, pretože ujma, ktorá nepochybne vzniká dotknutému účastníkovi neodkladným opatrením, musí byť primeraná. Odvolací súd je toho názoru, že uloženie doby zákazu na 6 mesiacov je možné považovať za primeranú, ktorá dáva dostatočný priestor povinnému vyriešiť si svoju bytovú otázku spôsobom, ktorý si nebude vyžadovať spolužitie s navrhovateľkou. Právo na ochranu života a zdravia je absolútne a silnejšie ako právo na obydlie.

35. Pokiaľ ide o tvrdenie povinného, že nariadené neodkladné opatrenie je neprimerané v tom smere, že sa vzťahuje i na príľahlý pozemok k rodinnému domu, na ktorom je umiestnený rybník, v ktorom chová povinný ryby, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď príľahlý pozemok zahrnul do nariadeného neodkladného opatrenia a to najmä z dôvodu, že nezabránením vstupu povinného na tento pozemok by mohlo opätovne viesť k jeho nežiaducim stretom s navrhovateľkou a jeho agresívnym správaním, ktorým by mohol i naďalej vzbudzovať strach u navrhovateľky. Pre posúdenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je preto irelevantná námietka povinného poukazom na chov rýb, prípadne chov psov.

36. Vo vzťahu k uloženej povinnosti povinného nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov v zmysle § 325 ods. 2 písm. h) CSP (výrok II. napadnutého uznesenia), odvolací súd uvádza, že považuje za správne uložené obmedzenie z dôvodu možnosti ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľky súvisiacej s dôvodným podozrením povinného z násilia voči nej, pričom vzdialenosť 20 metrov odvolací súd považuje za primeranú aj v súvislosti s okolnosťami bežného života a za dostatočne ochraňujúcu vzdialenosť. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď uložil výnimku z uvedeného zákazu priblíženia reflektujúc určité špecifické situácie, ktoré môžu nastať a pri ktorých bude potrebná nevyhnutná účasť navrhovateľky a povinného súčasne.

37. Odvolací súd mal vzhľadom na vyššie uvedené za to, že vo veci boli splnené všetky zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP ako aj podľa § 326 ods. 2 písm. h) CSP, pričom rozhodnutie súdu prvej inštancie je jasné, presvedčivé a odôvodnené v súlade s požiadavkami stanovenými v § 220 ods. 2 v spojení s § 324 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie správne rozhodol i o trovách konania, vychádzajúc zo zásady pomeru úspechu a neúspechu strán sporu v konaní a svoje rozhodnutie i v tejto časti dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, povinný v odvolaní vo vzťahu k nemu nenamietal žiadne konkrétne skutočnosti spôsobilé jeho zrušenie, či zmenu.

38. Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. odsek 1, výroku II. odsek 1 a výroku III. podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

39. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol povinný neúspešný, preto navrhovateľke vznikol proti povinnému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v rozsahu 100 %.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).